

A-PBT-A-17/2013. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület az **ifj. S.L.** kérelmező (a továbbiakban: *Kérelmező*) **ABC Biztosító** (a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2013. április 16. napján megtartott folytatólagos meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy jelen ajánlás kézhezvételétől számított 60 (hatvan) napon belül fizessen meg a Kérelmező részére 150.000 Ft (azaz egyszázötvenezer forint) összegű biztosítási szolgáltatást.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a *Psztv.* 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2013. január 24. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: Kérelem) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval szemben fennálló, lakásbiztosításból fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett és a becsatolt okiratokból megállapítható tényállás szerint a Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között 2012. február 15. napi kockázatviselési kezdettel

xxx Otthonbiztosítás jött létre az xxx szám alatti ingatlan vonatkozásában. A szerződést a felek 2012. július 5. napi kockázatviselési kezdettel módosították oly módon, hogy arra az xxx-biztosítás feltételei váltak irányadóvá, és yyy biztosítást is tartalmazott.

A biztosított ingatlan részét képező melléképületbe 2012. augusztus 31. 16 óra és 2012. szeptember 1. 12 óra között betörtek, és onnan különféle szerszámokat, valamint egy talicskát tulajdonítottak el. A Pénzügyi Szolgáltató a kárigényt xxx kárszám alatt nyilvántartásba vette, és 2012. október 4. napján kelt levelében arról tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy 21.700 Ft biztosítási szolgáltatást utal át a talicska és a rongálási kár megtérítése címén, a többi szerszám azonban a Kérelmező vállalkozásának tulajdonát képezi, melyre a biztosítási fedezet nem terjed ki. Vitatta továbbá az állandó lakottság tényét.

A Kérelmező az elutasítás ellen panasszal élt, melyben előadta, hogy a szerszámokat ugyan a vállalkozás nevére vásárolták, de azokat ő mint magánszemély a vállalkozástól korábban megvásárolta, így azok az eltulajdonítás időpontjában a saját tulajdonát képezték. A motoros fűkasza kapcsán előadta, hogy az nem is szerepelt a cég nevében, csak nyugta készült a vásárlásról. Másfelől hivatkozott arra, hogy az ingatlanra végleges használatbavételi engedélye van, az yyy biztosítás kapcsán pedig az ott-tartózkodás ténye indifferens.

A Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező panaszát 2012. október 19. napján kelt levelével elutasította. Az elutasításban tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy az utólagos adásvételi szerződéseket bizonyítékként nem tudja elfogadni, a vállalkozás tulajdonában álló szerszámgépekre pedig nem terjed ki a fedezet.

A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általa a Pénzügyi Szolgáltató felé bejelentett kárigény megfizetésére.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában fenntartotta a kárigényt elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a kárigény elbírálása és elutasítása során jogszerűen járt el. Fenntartotta a kárrendezés és a panaszkezelés során kialakított álláspontját. A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezésként nem fogadja el, a döntésnek alávetni magát nem kívánja.

Az ügyben 2013. március 11. napján tartott meghallgatáson a Kérelmező kérelmét fenntartotta. Előadta, hogy a szerszámokat édesapja cégtől édesapja vásárolta meg annak érdekében, hogy egy új cégbe apportként kerüljön bevitelre. Mivel nem volt szükség az apportra, ezért végül a Kérelmező mint természetes személy vásárolta meg édesapjától az érintett gépeket. A Kérelmező csatolta a hivatkozott adásvételi szerződést a Pénzügyi Békéltető Testület felé. Csatolta továbbá a motoros fűkaszára vonatkozó tőpéldány eladó által javított példányát.

A Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban foglaltakat. Előadta, hogy a Kérelmező előadásában több ellentmondás is van. A 2012. december 6-án kelt Kérelmében azt adta elő, hogy édesapja cégtől közvetlenül vásárolta meg, több adásvételi szerződéssel. Ezzel ellentétben áll a most becsatolt adásvételi szerződés, amelyben a Kérelmező az édesapjától mint magánszemélytől vette meg egy szerződéssel a nevezett vagyontárgyakat. A motoros fűkasza vonatkozásában is fenntartotta, hogy az a körülmény, hogy a nyugta tőpéldányán a nevezett cég került feltüntetésre, azt támasztja alá, hogy a nevezett

szerszámgép sem a Kérelmező tulajdonát képezte. Erre figyelemmel ezen, nem a Kérelmező tulajdonát képező szerszámokra nem terjed ki a biztosítási fedezet.

Előadta, hogy helytálló jogalap esetén a biztosító az 1-es védelmi szintnek megfelelő térítést nyújthatna a Kérelmező felé. A Feltételek 52. oldalán található táblázat szerint a maximális szolgáltatási összeg ebben az esetben 150.000 Ft.

A Kérelmező előadta, hogy az édesapja cégtől beszerzésre kerülő könyvelési anyagokkal – álláspontja szerint – kétséget kizáróan bizonyítható, hogy a nevezett cég mikor és kinek adta el a gépeket. A fűkasza tekintetében az eladó cég kijavította a Pénzügyi Szolgáltató által hivatkozott tőpéldányt. Egyezségi ajánlatként előterjesztette, hogy amennyiben a Pénzügyi Szolgáltató megfizet felé 100.000 Ft összeget, úgy a további követeléseiről lemond.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a meghallgatást a felek nyilatkozatára tekintettel, egyezség reményében elhalasztotta. A meghallgatás elhalasztásával egyidejűleg a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívta a Kérelmezőt, hogy az igény tárgyúul szolgáló gépek tulajdonjogának igazolására szolgáló bizonyítékait terjessze elő.

A Kérelmező 2013. március 21. napján kelt beadványában csatolt egy számlát, melyet az xxx Kft. állított ki a Kérelmező édesapja felé 2012. január 9. napi keltezéssel. Egyezségi ajánlatként előadta, hogy 150.000 Ft megfizetésére tart igényt.

A Pénzügyi Szolgáltató a folytatólagos meghallgatás időpontjáig nem tett nyilatkozatot.

Az ügyben 2013. április 16. napján tartott folytatólagos meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató fenntartotta korábbi nyilatkozatait, és előadta, hogy egyezségi ajánlata nincs. A fűkasza tekintetében két egymásnak ellentmondó okirat áll rendelkezésre az adásvételről, melyek különböző vevőket jelölnek meg. Korábban a Kérelmező azt nyilatkozta, hogy az eszközöket közvetlenül vette meg a vállalkozástól, miközben az eljárás során csatolt okiratok alapján megállapítható, hogy a Kérelmező édesapja vette meg a cégtől az eszközöket, majd a Kérelmező tőle vásárolta meg a kérdéses vagyontárgyakat.

Az adásvételi szerződésen és a számlán lévő összegek eltérnek, továbbá a számla 2008-as számlatömbből lett kiállítva, miközben 2011-ben a cég forgalma 10.188.000 Ft volt. Életszerűtlen, miért állít ki 2008-as számlatömbből számlát 2012-ben egy viszonylag magas árbevételű cég. Az adásvételi szerződés kapcsán előadta, hogy a vételár kifizetése sem igazolt, amely viszont feltétele a tulajdonjog átszállásának.

A Kérelmező képviselője kiemelte, hogy a Pénzügyi Szolgáltató által kért okiratokat becsatolta, a biztosítónak megküldte. Előadta, hogy a pénzügyi teljesítésekről külön bizonylatot bemutatni nem tud, de álláspontja szerint a csatolt okiratok igazolják az ügylet valóságát. Kiemelte, hogy a vagyontárgyak a Kérelmező tulajdonában voltak, és már a biztosítás megkötéskor is tisztázott volt, hogy ezekre kiterjed a biztosítás fedezete. Az 1. védelmi szintet nem vitatta. Előadta, hogy az igényelt összeg után járó késedelmi kamatokra igényt tart, egyezség keretében erről kész lemondani.

A Pénzügyi Szolgáltató képviselője előadta, hogy az eltűnt vagyontárgyak nem bérelt, vagy kölcsönvett vagyontárgyak voltak, így ezen fedezet alapján sem tud kifizetést teljesíteni. Nyilatkozott, hogy igazolt tulajdonjog és lakottság esetén az xxx záradék alapján a vagyontárgyak biztosítottak voltak. Vitatta, hogy a Kérelmező jogszerűen igényt tarthat

késedelmi kamatra, mivel a kárrendezéshez kapcsolódó, a kárt és annak összegszerűségét igazoló okiratok csak jelen eljárásban kerültek becsatolásra.

A Kérelmező módosított Kérése az alábbi indokoknál fogva **részben megalapozott**.

1. A rendelkezésre álló dokumentumok alapján megállapítható, hogy a Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között létrejött vagyonszerzési szerződést (a továbbiakban: *Biztosítás*) a felek 2012. július 5. napi kockázatviselési kezdettel módosították oly módon, hogy arra az xxx-biztosítás feltételei váltak irányadóvá, továbbá a módosítás folytán a szerződés yyy biztosítás fedezetet is tartalmazott.

A Kérelmező a módosított Biztosítás általános szerződési feltételeinek átvételét aláírásával elismerte, ezért a Ptk. 200. § (1) bekezdésében foglalt szerződési szabadság elve, és a Ptk. 205/B. § (1) bekezdése alapján az xxx-biztosítás általános szerződési feltételeit (a továbbiakban: *Feltételek*) a felek közös megállapodásukkal a biztosítási szerződés részévé tették.

A Ptk. 536. § alapján biztosítási szerződés alapján a biztosító meghatározott jövőbeni esemény (biztosítási esemény) bekövetkeztétől függően a biztosítási szerződésben meghatározott összeg megfizetésére kötelezi magát. Azt, hogy milyen események minősülnek a biztosító szolgáltatási kötelezettségét kiváltó biztosítási eseménynek, a biztosítási szerződés, jelen esetben a Feltételek tartalmazzák. Az eljáró tanácsnak ezért abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Kérelemben előadott kárügy vonatkozásában megvalósult-e valamely, a Feltételekben rögzített biztosítási esemény.

A felek között nem volt vitás, hogy a biztosított ingatlan melléképületébe betörttek, és onnan különböző vagyontárgyakat tulajdonítottak el, valamint rongálási kárt okoztak, a rongálási kár, és egy vagyontárgy (a talicska) tekintetében a Pénzügyi Szolgáltató egyébként kifizetést is teljesített. A Pénzügyi Szolgáltató nem vitatta, hogy az eltulajdonított vagyontárgyakra az yyy biztosítás fedezete kiterjedt, továbbá a felek egyezően nyilatkoztak, hogy a melléképület védelmi színvonalát az 1. védelmi szint követelményeinek felelt meg.

2. A felek között abban a kérdésben alakult ki jogvita, hogy az eltulajdonított vagyontárgyak a Kérelmező tulajdonát képezték-e, vagy sem. A Biztosítás xxx záradéka (a továbbiakban: *Záradék*) szerint a biztosítás kiterjed az építés, valamint az építési engedélyhez kötött bővítés, átépítés alatt álló épületek és épületrészek teljes építési munkájára, beleértve az összes szükséges szerkezeti elemet, építőanyagokat, valamint az épületgépészeti- és villamos berendezéseket és szereléseket. yyy biztosítást tartalmazó szerződés szerződője és biztosítottja kizárólag magánszemély lehet. Az eljárás során a Pénzügyi Szolgáltató képviselője nyilatkozott, hogy igazolt tulajdonjog és lakottság esetén, a Záradék alapján a vagyontárgyak biztosítottak lettek volna.

A Záradék fenti szabályai szerint csak azon vagyontárgyak minősülnek biztosítottaknak, melyek a biztosított magánszemély tulajdonában állnak, illetve a Feltételek 9. oldalán foglaltak szerint korlátozott értékhatárig kiterjed a biztosítás a bérelt, kölcsönvett vagyontárgyakra, illetve vendégek vagyontárgyaira is. Ezért különös jelentőséggel bírt az a kérdés, hogy az eltulajdonított vagyontárgyak a Kérelmező résztulajdonában álló vállalkozás, vagy a Kérelmező mint magánszemély tulajdonában álltak-e.

A kárrendezés során a Kérelmező az eltulajdonított vagyontárgyak meglétének igazolására becsatolta a vagyontárgyak beszerzési számláit, melyeken vevőként minden esetben az xxx

Kft. (a továbbiakban: *Kft.*) szerepelt. Kivételt képez ez alól a motoros fűkasza, melynek vásárlásáról nem állítottak ki számlát, a géphez tartozó garanciajegyen azonban vevőként a Kft. került feltüntetésre. A Kérelmező csatolt továbbá egy újabb garanciajegyet, melyen vevőként már a Kérelmező került feltüntetésre.

Az egymásnak ellentmondó tartalmú okiratokra figyelemmel az eljáró tanács a motoros fűkasza tekintetében elfogadta a Pénzügyi Szolgáltató azon hivatkozását, hogy a tényleges tulajdonos megállapításához további széles körű bizonyítási eljárás lefolytatására lenne szükség, melyre jelen eljárás keretében nincs lehetőség. Az eljáró tanács ezért döntése meghozatalánál a motoros fűkaszt a vizsgált vagyontárgyak köréből kirekesztette.

A Kérelmező által csatolt adásvételi szerződésen szereplő vagyontárgyak vonatkozásában azonban az eljáró tanács megállapította, hogy azokat a Kft-től a Kérelmező édesapja, S.L. 2011. december 31. napján vásárolta meg. Az ügyletről bizonyítékként rendelkezésre áll a vételárról szóló átutalásos számla, mint teljes bizonyító erejű magánokirat. A vagyontárgyakat ezt követően a becsatolt adásvételi szerződés szerint a Kérelmező 2012. február 11. napján megvásárolta édesapjától, S.L.-től. Arra tekintettel, hogy a vagyontárgyak a betöréskor a Kérelmező tulajdonában álló ingatlanban voltak elhelyezve, az eljáró tanács megállapította, hogy a vagyontárgyakat az eladó a szerződésnek megfelelően a Kérelmező birtokába adta.

A Pénzügyi Szolgáltató azon hivatkozásával kapcsolatban, mely szerint az ingóságok tulajdonjogának átszállásához a vételár kiegyenlítése is szükséges, az eljáró tanács megjegyzi, hogy a Ptk. 117. § (2) bekezdése értelmében a tulajdonjog átszállásának a vételár kifizetése nem feltétele. A tulajdonjog megszerzéséhez az átruházásra irányuló szerződésen vagy más jogcímen felül a dolog átadása szükséges. Az átadás a dolog tényleges birtokba adásával vagy más olyan módon mehet végbe, amely kétségtelenné teszi, hogy a dolog az átruházó hatalmából a tulajdonjog megszerzőjének hatalmába került. Az eljárás során a Kérelmező csatolta a nevezett vagyontárgyak adásvételéről szóló szerződést, és eljáró tanácsa igazoltnak fogadta el, hogy a vagyontárgyak a Kérelmező birtokába kerültek.

A fenti okirati bizonyítékokkal szemben a Pénzügyi Szolgáltató az eljárás folyamán nem tudta bizonyítani, hogy a vagyontárgyak nem a Kérelmező tulajdonában voltak az eltulajdonításkor. Nem életszerűtlen, hogy a Kérelmező beadványát megfogalmazó R.A. – tekintettel arra, hogy a Kft-ben mind a Kérelmező, mind édesapja tulajdonos – a könyvelési dokumentumok ismeretének hiányában nem pontosan adta elő a tulajdonszerzés körülményeit, amely nyilatkozatot az eljárás során csatolt okirati bizonyítékok alapján módosított.

Jogszabályi tilalom hiányában önmagában a 2008-ban gyártott számlatömb két évvel későbbi használata sem alkalmas annak megdöntésére, hogy a számla valós jogügyletről került kiállításra.

Minderre figyelemmel az eljáró tanács megállapította, hogy az adásvételi szerződésben szereplő vagyontárgyak a Kérelmező tulajdonát képezték, ezért arra a Biztosítás fedezete kiterjedt.

3. A Pénzügyi Szolgáltató állandó lakottsággal kapcsolatos hivatkozását illetően az eljáró tanács rámutat, hogy a Záradék – noha tartalmazza, hogy a fedezet a biztosítási szerződés feltételeinek, kizárásainak változatlan érvényben hagyásával terjed ki az építés alatt álló ingatlanokra – jellegénél fogva ellentmond a Pénzügyi Szolgáltató által hivatkozott, a Feltételek B) pontjában található azon rendelkezésnek, hogy a nem állandóan lakott épület csak akkor biztosított, ha a biztosítási ajánlaton ezt a tényt rögzítették.

A Záradék szerint ugyanis a biztosítás fedezete kiterjed az építés, valamint az építési engedélyhez kötött bővítés, átépítés alatt álló épületek és épületrészek teljes építési munkájára is. Az építés vagy átépítés alatt álló épület azonban szükségképpen nem alkalmas állandó jellegű ottlakásra, ezért – a Ptk. 207. § (2) bekezdésében, az általános szerződési feltételekre vonatkozóan megállapított értelmezési alapelvre is figyelemmel – az eljáró tanács álláspontja szerint a Záradékkal érintett esetekben a Feltételek B) pontjának 6. oldalán található azon rendelkezése irányadó, mely szerint „a biztosítás csak rendeltetésszerűen használatba vett épületekre terjed ki. Építés, bővítés, átépítés alatt álló épületek, épületrészek csak az xxx záradék alkalmazásával biztosítottak”. Ezt a rendelkezést összhangban értelmezve a Záradék szövegével megállapítható, hogy az yyy biztosítást is tartalmazó szerződések esetén az állandó ottlakásra vonatkozó követelmény nem érvényesül.

4. A felek között nem volt vitás, hogy a biztosított melléképület az 1. védelmi szintnek felelt meg. A Feltételek O) fejezetében található táblázat szerint a melléképületben elhelyezett vagyontárgyakra vonatkozó kárkifizetési limit saját használatú helyiség és 1. védelmi szint esetén 150.000 Ft. A Feltételek H) pontja alapján az ingóságok értékét – ha káridőponti avultságuk nem érte el a 75 %-ot – káridőponti beszerzési értéken téríti meg a Pénzügyi Szolgáltató. Mivel 75 %-ot meghaladó avultságra a felek nem hivatkoztak, az eredeti beszerzési számlák alapján megállapítható volt, hogy az eltulajdonított vagyontárgyak értéke jelentősen meghaladta a 150.000 Ft limitösszeget. Erre figyelemmel az eljáró tanács a limitösszeg megfizetésére hívta fel a Pénzügyi Szolgáltatót, nem találva megalapozottnak a Kérelmező ezt meghaladó igényét.

A késedelmi kamatok kapcsán az eljáró tanács osztotta a Pénzügyi Szolgáltató jogi álláspontját a tekintetben, hogy a Kérelmező a vagyontárgyak tulajdonjogát igazoló dokumentumokat csak jelen eljárás folyamán csatolta be az eljáró tanács, illetve a Pénzügyi Szolgáltató részére. A Feltételek M) pontja alapján a kárkifizetés a jogalap és az összecszerűség elbírálásához szükséges legutolsó okirat beérkezését követő 15 napon belül esedékes. Miután a Kérelmező ezen iratokat csak jelen eljárásban csatolta, a késedelmi kamatokról történő rendelkezést az eljáró tanács mellőzte.

A Psztv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a 4. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy vagy szervezet az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmező Kérélmé a fentiek szerint részben megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2013. április 29.

Fábián Attila s.k.,
eljáró tanács tagja

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja